

Original Article/ົວສັນດູບ

Capability in Diabetic Retinopathy Screening of Nurses at Khon Kaen Community Hospital

Sunattana Panin, M.P.H.¹, Yosanan Yospaiboon, M.D.²,
 Malinee Laopaiboon, Ph.D.¹, Tanapat Ratanapakorn, M.D.²,
 Paitoon Pratipanawat, M.D.²

Abstract

Objective: To assess the capability in diabetic retinopathy screening of nurses at Khon Kaen community hospitals.

Design: Diagnostic study

Methods: Twenty nurses randomly selected from 20 community hospitals in Khon Kaen province were participated in the study. They have attended a 2-day intensive course on diabetic retinopathy screening during 2008-2011. Each nurse read 56 single-field digital fundus images of diabetic patients and referred to ophthalmologists when indicated. Overall interpretation of the severity of diabetic retinopathy and the numbers of the referred patients were then compared with those from the retina specialists. The main outcomes were sensitivity, specificity, likelihood ratios and predictive values. Data were analyzed using statistical analysis for diagnostic test adjusted for cluster effect

Results: As compared to the retina specialists, the studied nurses interpret the severity of diabetic retinopathy from the single-field fundus images of the diabetic patients and screen the diabetic retinopathy with the high sensitivity of 0.90 (95% CI: 0.887-0.906) and the moderate specificity of 0.69 (95% CI: 0.679-0.691). There is also moderate agreement when the readings of nurses are compared with those of retina specialists ($\kappa = 0.58$).

Conclusion: The nurses at community hospitals have capability to screen diabetic retinopathy. However, they should have regular trainings in the screening and practice in the community hospitals. **Thai J Ophthalmol 2013; July-December 27(2): 77-85.**

Keywords: diabetic retinopathy, capability in screening, nurse, community hospital

No author has a financial or proprietary interest in any product or method mentioned.

¹ Department of Biostatistics and Demography, Faculty of Public Health, Khon Kaen University

² Department of Ophthalmology, Faculty of Medicine, Srinagarind Hospital, Khon Kaen University

Original Article/บันทึกฉบับบัน

ความสามารถในการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนที่จ่อตาของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนจังหวัดขอนแก่น

สุนัชญา พานิล, ส.ม.¹

ยศอนันต์ ยศไพบูลย์, พ.บ.², มาลินี เหล่าไพบูลย์, ปร.ด.¹,
ธนกัทร รัตนภากรณ์, พ.บ.², ไฟทูร์ ประภิภาณวัตร, พ.บ.²

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อประเมินความสามารถในการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนที่จ่อตาของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนจังหวัดขอนแก่น

รูปแบบการวิจัย: การศึกษาเชิงวินิจฉัย

วิธีการ: ศึกษาจากพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการอบรมการอ่านภาพถ่ายจอตาของผู้ป่วยเบาหวาน 2 วัน ช่วงปี พ.ศ. 2551-2554 จำนวน 20 คน ที่สูมจากโรงพยาบาลชุมชน 20 แห่งในจังหวัดขอนแก่น พยาบาลแต่ละคน อ่านภาพถ่ายจอตาของผู้ป่วยเบาหวาน 56 ภาพ ประเมินระดับความรุนแรงของเบาหวานที่จ่อตา และพิจารณาส่งต่อให้ จักษุแพทย์ตามเกณฑ์ข้อบ่งชี้ที่กำหนด ทำการประเมินความสามารถในการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนที่จ่อตาของพยาบาลโดยการเปรียบเทียบผลการประเมินความรุนแรงของเบาหวานที่จ่อตาและจำนวนผู้ป่วยที่ถูกส่งต่อระหว่างพยาบาล กับจักษุแพทย์เฉพาะทางจ่อตา วิเคราะห์ข้อมูลด้วย diagnostic test โดยใช้ sensitivity, specificity, likelihood ratios และ predictive values และปรับด้วย cluster effect

ผลการศึกษา: พยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดขอนแก่นที่เข้ารับการอบรมการอ่านภาพถ่ายจอตาของผู้ป่วยเบาหวาน สามารถช่วยจักษุแพทย์คัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่จ่อตาได้ โดยมีค่าความไวสูง เท่ากับ 0.90 (95% CI: 0.887-0.906) และ ค่าความจำเพาะปานกลางเท่ากับ 0.69 (95% CI: 0.679-0.691) การอ่านภาพถ่ายจอตาของพยาบาลและจักษุแพทย์เฉพาะทางจ่อตา มีความสอดคล้องปานกลาง ($\kappa = 0.58$).

สรุป: พยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดขอนแก่นสามารถคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่จ่อตาได้ เต่อย่างไรก็ตาม ควรส่งเสริม พยาบาลให้มีการอบรมต่อเนื่องและปฏิบัติงานจริง หลังการอบรมอย่าง สม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มทักษะและความชำนาญในการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่จ่อตา จักษุเวชสาร 2556; กรกฎาคม-ธันวาคม 27(2): 77-85.

คำสำคัญ: เบาหวานที่จ่อตา, ความสามารถในการคัดกรองผู้ป่วย, พยาบาล, โรงพยาบาลชุมชน

คณะผู้วิจัยไม่มีผลประโยชน์ในการพิจารณาที่หรือวิธีการที่ใช้ในการศึกษานี้

¹ ภาควิชาชีวสัตว์และประชารศศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² ภาควิชาจักษุวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

ภาวะแทรกซ้อนที่จอตาในผู้ป่วยเบาหวาน (diabetic retinopathy, DR) เป็นภาวะที่มีพยาธิสภาพเกิดขึ้นที่จอตา และมีการบรวมของจุดรับภาพชัดทำให้ผู้ป่วยเบาหวานมีการสูญเสียการมองเห็นภาพได้แต่ถ้าผู้ป่วยได้รับการคัดกรอง DR ตั้งแต่เริ่มแรกและการดูแลรักษาที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง¹⁻³ ทำให้ DR ไม่ลุกลามจนเป็น DR ระยะรุนแรงซึ่งอาจทำให้ผู้ป่วยต้องสูญเสียการมองเห็นอย่างถาวรได้ นอกจากนี้ เมื่อจำนวนผู้ป่วย DR ระยะรุนแรงลดน้อยลงทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายและเวลาที่ใช้ในการผ่าตัดรักษา DR ระยะรุนแรง ดังกล่าวซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงและพยากรณ์การมองเห็นไม่ดี การตรวจคัดกรอง DR สามารถ ทำได้หลายวิธีแต่วิธีที่จัดว่า เป็นมาตรฐาน (gold standard) ในการคัดกรองและสามารถประเมินระดับความรุนแรงของ DR ได้แก่ การตรวจด้วย indirect ophthalmoscope โดยจักษุแพทย์ แต่ปัญหาของ การตรวจคัดกรองดังกล่าวคือมีจำนวนจักษุแพทย์ที่ไม่เพียงพอ ต่อจำนวนผู้ป่วย จักษุแพทย์ส่วนใหญ่ทำงานในโรงพยาบาลประจำจังหวัดและไม่มีจักษุแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชน ทำให้ผู้ป่วยเบาหวานที่มี DR ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลและไม่สามารถเดินทางไปรับบริการที่โรงพยาบาลจังหวัด ขาดโอกาส ในการเข้าถึงการตรวจคัดกรอง DR ดังกล่าวจากการศึกษา พบว่ามีผู้ป่วยเบาหวานเกือบครอยละ 50 ที่ไม่ได้รับการตรวจคัดกรอง DR⁴⁻⁶ ใน การแก้ไขปัญหาการเข้าถึงการคัดกรอง ดังกล่าว มีการนำเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพจอตาชนิดที่ไม่ต้องขยายรูม่านตา (nonmydriatic digital fundus camera)⁷⁻⁸ เข้ามาช่วยทำให้การตรวจคัดกรอง DR มีความรวดเร็วมากขึ้นจากการศึกษาความสามารถสอดคล้องของรูปภาพจากการถ่ายภาพด้วยกล้องถ่ายภาพจอตา โดยไม่ต้องขยายรูม่านตาผู้ป่วย เมื่อเทียบกับรูปภาพถ่าย ETDRS พบร่วมกับความสอดคล้อง กันสูง⁷ ดังนั้นกล้องถ่ายภาพจอตาชนิดดังกล่าวจึงมีประสิทธิภาพในการตรวจคัดกรอง DR เพื่อการส่งต่อผู้ป่วยไปรักษาต่อโรงพยาบาลที่มีจักษุแพทย์ได้ นอกจากนี้มีรายงานการใช้พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนมาช่วยอ่านภาพถ่ายจอตาของผู้ป่วยเบาหวาน โดยเข้ารับการอบรมการอ่านภาพถ่ายจอตาของผู้ป่วยเบาหวาน 1 เดือนก่อนทำการ

ศึกษา พบร่วมความสามารถอ่านภาพถ่ายจอตาของผู้ป่วยเบาหวาน ได้โดยค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.58 กับผลการอ่านโดยจักษุแพทย์เฉพาะทางจอตา จากการศึกษาความสอดคล้อง เกี่ยวกับการคัดกรองผู้ป่วยที่มี DR ของพยาบาลเบรียบเทียบ กับจักษุแพทย์เฉพาะทางจอตาพบว่ามีค่าความไวอยู่ในช่วง 0.89-1.009 จากการทบทวนวรรณกรรมยังไม่พบงานวิจัยที่ประเมินความสามารถในการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนที่จอตาในโรงพยาบาลชุมชน งานวิจัยนี้จึง มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสามารถในการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนที่จอตาของพยาบาลโรงพยาบาลชุมชนจังหวัดขอนแก่น

โดยตั้งสมมุติฐานว่าพยาบาลวิชาชีพที่โรงพยาบาลชุมชนน่าจะเป็นบุคลากรทางด้านสุขภาพที่มีความสามารถในการช่วยจักษุแพทย์ คัดกรองผู้ป่วยที่มี DR ได้ดี เมื่อจากมีประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยเบาหวาน พร้อมทั้งดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดกว่าบุคลากรอื่นๆ รองจากแพทย์ ในทางปฏิบัติ โรงพยาบาลชุมชนไม่มีจักษุแพทย์ ถ้าพยาบาลวิชาชีพที่ได้รับการอบรมการอ่านภาพถ่ายจอตาของผู้ป่วยเบาหวาน สามารถคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่มี DR และส่งผู้ป่วยไปรักษาต่อ กับจักษุแพทย์ที่โรงพยาบาลจังหวัดได้อย่างถูกต้อง นอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อผู้ป่วยแล้ว ยังเป็นการลดภาระงานของจักษุแพทย์อีกด้วย

เครื่องมือและวิธีการ

การศึกษานี้ได้รับการพิจารณาและรับรองโดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัย ขอนแก่นเป็นการศึกษาเชิงวินิจฉัย (diagnostic study) เพื่อประเมินความสามารถในการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่มี DR ของพยาบาลวิชาชีพที่รับผิดชอบงานผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับการอบรมการคัดกรอง DR ที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์จังหวัดขอนแก่น ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2551-2554

การคำนวณขนาดตัวอย่าง

การคำนวณขนาดตัวอย่างพิจารณาจากค่าความไว (sensitivity) ของพยาบาลวิชาชีพในการคัดกรอง DR และจำนวนผู้ป่วยเบาหวาน คำนวณได้จากสูตร ($\frac{Z_{\alpha/2}^2 P(1-P)}{e^2}$)¹⁰ โดย $Z_{\alpha/2}$ เป็น confidence coefficient เท่ากับ 1.96, P เป็นค่าความไวของพยาบาลในการคัดกรอง จากการทบทวนวรรณกรรมเท่ากับ 0.9, e เป็นความผิดพลาดของค่าความ

ไว้ที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.05 และปรับด้วย cluster effect เนื่องจากพยาบาลอ่านภาพจอดตามากกว่า 1 ภาพซึ่งเป็นลักษณะข้อมูลแบบ cluster เพื่อให้ขนาดตัวอย่างมากเพียงพอ จึงได้ปรับ cluster effect ให้เท่ากับ 2 ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ขนาดตัวอย่างรูปภาพจอดตาที่ต้องการคัดกรองในกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่มีความซุกของการเป็น DR ในโรงพยาบาลคริรินทร์จังหวัดขอนแก่นร้อยละ 25 เท่ากับ 1,120 ภาพ และผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลพบร่วมโดยเฉลี่ยพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชนจังหวัดขอนแก่นอ่านภาพในผู้ป่วยเท่ากับ 272 ภาพ ดังนั้นเมื่อคำนวณจำนวนพยาบาลจากรูปภาพที่คำนวณทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 5 คน ดังนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนพยาบาลเป็น 20 คน และพยาบาลแต่ละคนอ่านภาพถ่ายจอดตาของผู้ป่วยเบาหวานคนละ 56 ภาพ ทำให้มี cluster เพิ่มขึ้นและการวิเคราะห์มีความถูกต้องแม่นยำมากขึ้น¹¹ โดยพยาบาลทั้งหมด 20 คน มาจากโรงพยาบาลชุมชน 20 โรงพยาบาลที่เข้ารับการอบรมอย่างน้อย 1 ครั้ง ใช้วิธีการสุมอย่างง่าย โดยการจับสลากพยาบาล 1 คนในแต่ละโรงพยาบาล จนครบจำนวนทั้งหมด 20 คน

ขั้นตอนการวิจัย

1. ผู้วิจัยใช้ภาพจอดตาของผู้ป่วยเบาหวาน 1,120 ราย (1,120 ตา) โดยใช้กล้องถ่ายภาพจอดตา ชนิดที่ไม่ต้องขยายรูม่านตา (non-mydriatic digital fundus camera, รุ่น NW200, Topcon, Tokyo, Japan) โดยที่ภาพถ่ายมีรหัสของผู้ป่วยแต่ละคน แต่จะไม่มีชื่อ-นามสกุลหรือประวัติของผู้ป่วยใดๆ ทั้งล้วน หลังจากนั้นบันทึกภาพถ่ายลงในแผ่นซีดี ผู้วิจัยเลือกภาพแบบเฉพาะเจาะจงตามจำนวนขนาดตัวอย่าง โดยมีระดับความรุนแรงให้ครบทั้ง 5 ระดับอย่างหลากหลายพร้อมทั้งมีและไม่มีการบวมของจุดรับภาพชัดร่วมด้วย และกำหนดหมายเลขภาพแต่ละรูปถั้งแต่ 0001-1,120

2. ผู้วิจัย แบ่งรูปภาพในแต่ละชุดให้เป็น 56 รูปภาพทั้งหมด 20 ชุด โดยให้มีความยากง่ายในแต่ละชุดเท่าๆ กัน และบันทึกภาพในแผ่นซีดีจำนวน 20 แผ่น ให้พยาบาลที่เข้าร่วมการวิจัยทั้ง 20 คนดูภาพถ่ายจอดตาของผู้ป่วย เบาหวาน และระบุระดับความรุนแรงของ DR และพิจารณาว่าต้องมีการส่งต่อผู้ป่วย หรือไม่

3. ผู้วิจัยนำภาพถ่ายจอดตามจำนวนขนาดตัวอย่างไปให้จักษุแพทย์เฉพาะทางจอดตา 1 คนที่ถือว่าเป็นเครื่องมือมาตรฐาน (gold standard) 医师ที่ต้องอ่านภาพถ่ายจอดตา

จากแผ่นซีดีที่มี รูปภาพจอดตาทั้งหมด 1,120 ภาพ ขอความร่วมมือให้จักษุแพทย์เฉพาะทางจอดตา ทำแบบบันทึกข้อมูลและส่งแบบบันทึกข้อมูลภายใน 2 สัปดาห์ หลังจากได้รับแบบบันทึกข้อมูลและแผ่นซีดี

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยแบ่งระดับความรุนแรงของ DR และการบวมของจุดรับภาพชัดตามเกณฑ์ ของ International Classification of Diabetic Retinopathy and Diabetic Macular Edema โดย American Academy of Ophthalmology^{12,13}

ระดับที่ 1 ไม่พบความผิดปกติ (no retinopathy)

ระดับที่ 2 น้อย (mild NPDR) มีการโป่งพองของหลอดเลือดฝอยเท่านั้น (microaneurysm)

ระดับที่ 3 ปานกลาง (moderate NPDR) พบรูปภาพมากกว่า mild NPDR แต่น้อยกว่า severe NPDR

ระดับที่ 4 รุนแรง (severe NPDR) ตรวจพบความผิดปกติข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

1. intraretinal hemorrhage หรือ microaneurysm

มากกว่า 20 จุด ในแต่ละ quadrant ของ fundus ทั้งหมด 4 quadrant

2. venous beading ใน 2 quadrant ของ fundus

3. intraretinal microvascular abnormalities (IRMA) แม้เพียง 1 quadrant

ระดับที่ 5 PDR (proliferative diabetic retinopathy) พบรเล้นเลือดผิดปกติออกใหม่ (neovascularization) หรือเลือดออกบนจอดตา (pre retinal hemorrhage) หรือเลือดออกในน้ำรุนตา (vitreous hemorrhage)

และข้อบ่งชี้ในการส่งต่อผู้ป่วย ได้แก่ ผู้ป่วยมีการบวมของจุดรับภาพหรือมีระดับความรุนแรงของ DR ในระดับที่ 4 ขึ้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังเสร็จสิ้นการรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ diagnostic test¹⁴⁻¹⁹ เพื่อประเมินความสามารถของพยาบาลในการคัดกรอง DR จากค่าความไว (sensitivity) ความจำเพาะ (specificity), ความแม่นยำ (accuracy), อัตราส่วนความเป็นไปได้ (likelihood ratio) และค่าการทำนายโรค (predictive values)

ค่าความไว (sensitivity) หมายถึง ลักษณะจำนวนภาพถ่ายจอดตาที่คัดกรองโดยพยาบาล ให้ผลการส่งต่อถูกต้องใน

กลุ่มภาพถ่ายจอตาที่จักษุแพทย์เฉพาะทางจอดาอ่านผลว่า “ต้องส่งต่อ”

ค่าความจำเพาะ (specificity) หมายถึง สัดส่วนจำนวนภาพถ่ายจอตาที่คัดกรองโดยพยาบาล ให้ผลการไม่ส่งต่อถูกต้องในกลุ่มภาพถ่ายจอตาที่จักษุแพทย์เฉพาะทางจอดาอ่านผลว่า “ไม่ต้องส่งต่อ”

ค่าความแม่นยำ (accuracy) หมายถึง สัดส่วนจำนวนภาพถ่ายจอตาที่คัดกรองโดยพยาบาล ให้ผลการส่งต่อและไม่ส่งต่อที่มีความถูกต้องในกลุ่มภาพถ่ายจอตาที่จักษุแพทย์เฉพาะทางจอดา อ่านผลว่า “ต้องส่งต่อและไม่ต้องส่งต่อ”

อัตราส่วนความเป็นไปได้ (likelihood ratios; LR)

LR^+ หมายถึงความสามารถของพยาบาลในการอ่านภาพถ่ายจอตาให้ผลว่า “มีการส่งต่อที่ถูกต้อง” โดยคิดเป็นจำนวนของความสามารถของพยาบาลในการอ่านรูปภาพจอดาให้ผล “มีการส่งต่อที่ไม่ถูกต้อง”

LR^- หมายถึงความสามารถของพยาบาลในการอ่านภาพถ่ายจอตาให้ผลว่า “ไม่ต้องส่งต่อที่ไม่ถูกต้อง” โดยคิดเป็นจำนวนของความสามารถของพยาบาลที่ “อ่านรูปภาพจอดาให้ผลว่า “ไม่ต้องส่งต่อที่ถูกต้อง”

ค่าการทำนายโรค (predictive value)

PPV (positive predictive value) หมายถึง สัดส่วนของผู้ป่วยเบาหวานที่พยาบาลอ่านภาพถ่าย จอดาให้ผลว่า “ต้องมีการส่งต่อที่ถูกต้อง”เทียบกับผู้ป่วยเบาหวานที่พยาบาลอ่านภาพเป็น DR ต้องส่งต่อทั้งหมด

NPV (negative predictive value) หมายถึง สัดส่วนของผู้ป่วยเบาหวานที่พยาบาลอ่านภาพถ่าย จอดาให้ผลว่า “ไม่ต้องส่งต่อที่ถูกต้อง”เทียบกับผู้ป่วยเบาหวานที่พยาบาลอ่านว่า “ไม่ต้องส่งต่อทั้งหมด”

ผลการศึกษา

พยาบาลที่เข้าร่วมการศึกษาวัยจำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 18 ราย (ร้อยละ 90) มีอายุเฉลี่ย 37.8 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.5 ปี) ได้เข้ารับการอบรม 2 ครั้ง จำนวน 9 ราย (ร้อยละ 45) หลังจากได้รับการอบรม พยาบาลส่วนใหญ่ไม่ได้มีการอ่านภาพจอดา (ร้อยละ 75) มีเพียง 5 ราย (ร้อยละ 25) เท่านั้นที่มีการอ่านภาพจอดา (ตารางที่ 1) และพยาบาลอ่านภาพถ่ายจอตาของผู้ป่วยเบาหวานที่มีความรุนแรงระดับ 4 กับ 5 และมีการบวมของจุดรับภาพชัดเป็น

สัดส่วนที่สูงกว่าจักษุแพทย์จึงพบว่าการตัดสินใจส่งผู้ป่วยไปรับการรักษาต่อของพยาบาลจึงสูงกว่าจักษุแพทย์ (ตารางที่ 2) และจากการวิเคราะห์ความสามารถของพยาบาลในการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่จอดา โดยประเมินการส่งต่อผู้ป่วยเปรียบเทียบกับจักษุแพทย์เฉพาะทางจอดาพบว่า มีค่าความไวเท่ากับ 0.90 (95% CI = 0.887-0.906) และค่าความจำเพาะเท่ากับ 0.69 (95% CI = 0.679-0.691) LR^- เท่ากับ 0.00 (95% CI 0.002-0.003) LR^+ เท่ากับ 3.10 (95% CI 3.029-3.171) PPV เท่ากับ 0.51 (95% CI 0.503-0.518) NPV เท่ากับ 0.95 (95% CI 0.944-0.951) จากค่าพารามิเตอร์ดังกล่าวชี้ว่าความสามารถของพยาบาลในการคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่จอดาพบว่ามีความไวสูงและความจำเพาะปานกลาง และ LR^- ต่ำ จากเกณฑ์ที่แนะนำไว้ว่า $LR^- < 0.1^{17}$ เป็นหลักฐานสนับสนุนที่ช่วยคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานที่จอดาได้เป็นอย่างดี ส่วนค่า LR^+ ต่ำจึงไม่เหมาะสมการยืนยันวินิจฉัยโรค จากเกณฑ์ที่แนะนำไว้ว่า $LR^+ > 10^{17}$ เป็นหลักฐานที่ช่วยยืนยันการวินิจฉัยว่าผู้ป่วยเป็นโรคเบาหวานที่จอดา ส่วนค่า PPV และ NPV พบว่า “มีการส่งต่อที่ถูกต้อง” และ “มีการไม่ส่งต่อที่ถูกต้อง” ร้อยละ 51 และ 95 ตามลำดับ (ตารางที่ 3) จากตัวเลขค่า PPV หมายความว่า “จำนวนการส่งต่อของพยาบาลมีมากกว่าจำนวนการส่งต่อของจักษุแพทย์เฉพาะทางจอดาเกือบทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ความสอดคล้อง (agreement) ในการอ่านภาพจอดาของพยาบาลกับจักษุแพทย์เฉพาะทางจอดา โดยใช้สถิติ Kappa มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง (mean kappa = 0.58; 95% CI = 0.53-0.63) เมื่อทำการวิเคราะห์กลุ่มย่อยพบว่า กลุ่มพยาบาลที่ได้อ่านภาพถ่ายจอตาของผู้ป่วยเบาหวานหลังจากการฝึกอบรมมีค่าความไวและความจำเพาะสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้อ่านภาพถ่ายจอตา (ตารางที่ 4) กลุ่มพยาบาลที่ได้รับการอบรมหลายครั้ง มีค่าความไวและความจำเพาะสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรม 1 ครั้ง (ตารางที่ 5)

วิจารณ์

ผลการศึกษาความสามารถในการคัดกรอง DR ของพยาบาลที่โรงพยาบาลชุมชนทั้งหมด 20 ราย พบว่า “มีความไวในการคัดกรอง DR สูง (0.90, 95%CI; 0.887-0.906) เต็ม มีค่าความจำเพาะปานกลาง (0.69, 95%CI; 0.679-0.690) เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ นพ. ไพบูลย์สุข และคณะ⁹ ที่รายงานว่า พยาบาลมีค่าความไวและค่าความจำเพาะ

ตารางที่ 1 Demographic data of nurses in the study

Demographic data	No.	%
Gender		
Male	2	10.00
Female	18	80.00
Age		
25-30	6	30.00
31-35	3	15.00
≥ 36	11	55.00
Number of training		
1	4	20.00
2	9	55.00
3	5	25.00
Reading fundus image after training		
No practice	15	75.00
Practice	5	25.00

ตารางที่ 2 Comparison between retina specialist and nurses in reading retinal image

	retina-specialist	nurses		
	No.	%	No.	%
diabetic retinopathy severity				
- level 1 no retinopathy	480	42.9	450	40.2
- level 2 microaneurysm	194	17.3	160	14.3
- level 3 dot hemorrhage, hard exudate	178	15.9	150	13.4
- level 4 microaneurysm มากกว่า 20 จุด ในแต่ละ quadrant ของ fundus ครบทั้ง 4 quadrant	200	17.8	280	25.0
- level 5 neovascularization, vitreous hemorrhage	68	6.1	80	7.1
macular edema				
- presence	300	26.8	380	33.9
- absence	800	71.4	680	60.7
- ungradable	20	1.8	60	5.4
referrals				
- referrals	300	26.8	527	52.9
- non-referrals	820	73.2	593	47.1

ตารางที่ 3 sensitivity, specificity, accuracy, likelihood ratios and predictive values adjusted for cluster effect

diagnostic test	Value	95% CI
sensitivity	0.90	0.887-0.906
specificity	0.69	0.679-0.691
Accuracy	0.74	0.737-0.747
likelihood ratio (LR-)	0.00	0.002-0.003
likelihood ratio (LR+)	3.10	3.029-3.171
positive predictive value	0.51	0.503-0.518
negative predictive value	0.95	0.944-0.951

ตารางที่ 4 sensitivity and specificity in DR screening by nurses who had practice and no practice in reading the fundus image after training

diagnostic test	practice (n=5)	no practice (n=15)
sensitivity (95% CI)	0.99 (0.979-0.992)	0.87 (0.857-0.874)
specificity (95% CI)	0.77 (0.766-0.777)	0.66 (0.650-0.660)

ตารางที่ 5 sensitivity and specificity in DR screening by nurses who had different numbers of training

diagnostic test	1 training (n=6)	2 trainings (n=9)	3 trainings (n=5)
sensitivity (95% CI)	0.73 (0.723-0.810)	0.83 (0.823-0.910)	0.93 (0.929-0.939)
specificity (95% CI)	0.59 (0.589-0.612)	0.66 (0.649-0.660)	0.71 (0.696-0.718)

ในการคัดกรอง DR อยู่ในช่วง 0.89-1.0 และ 0.73-0.929 ตามลำดับแล้ว พบว่าค่าความไวของพยาบาลในการคัดกรอง DR มีความสอดคล้องกัน แต่ค่าความจำเพาะแตกต่างกัน แสดงว่าพยาบาลในการศึกษานี้มีความสามารถในการคัดกรอง DR และส่งต่อผู้ป่วยได้ถูกต้องใกล้เคียงกันกับการศึกษาครั้งก่อน แต่ผลการคัดกรอง DR และไม่ส่งต่อ ถูกต้องน้อยกว่า เนื่องจากการศึกษาครั้งก่อนทำการวิจัยในพยาบาลเพียง 3 คน และอ่านภาพจอดาหลัง การฝึกอบรม 1 เดือน จึงทำให้ค่าความไวและค่าความจำเพาะสูงกว่า แต่ในการศึกษาครั้งนี้ วิจัยในพยาบาล 20 คน และพยาบาลอ่านภาพถ่ายจอดาหลังการฝึกอบรม 1-3 ปี และพยาบาลบางคนไม่ได้อ่านภาพถ่ายจอดาของผู้ป่วยเบาหวานหลังการฝึกอบรมจึงทำให้มีค่าความจำเพาะน้อยกว่า

ในการศึกษานี้จักขุแพทย์เฉพาะทางจอดาและพยาบาล

อ่านภาพถ่ายจอดาเพื่อคัดกรอง DR และส่งต่อผู้ป่วยคิดเป็นร้อยละ 26.8 และ 52.9 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าจำนวนการส่งต่อของพยาบาลมีมากกว่าจำนวนการส่งต่อของจักขุแพทย์เฉพาะทางจอดาเกือบทั้งหมด ซึ่งหมายความว่าพยาบาล อ่านผล ว่าควรส่งต่อที่ไม่จำเป็นจำนวนครึ่งหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการศึกษา ครั้งนี้สามารถครอบคลุมการส่งต่อผู้ป่วยที่จำเป็นเกือบทั้งหมด และผู้ป่วยที่ส่งต่อที่เป็นโรคเบาหวานที่จอดาได้รับการรักษา ต่อเพื่อป้องกันภาวะตาบอดได้เกือบทุกราย โดยจำนวนการส่งต่อของพยาบาลที่ไม่ตรงกับการส่งต่อของจักขุแพทย์เฉพาะทางจอดาตนั้นเกิดจากความไม่สอดคล้องกันในการอ่านภาพถ่ายจอดาที่มีจุดเดือดออกมากกว่า 20 จุด มีเล้นเลือดผิดปกติ ในชั้นจอดา และการบรวมของจุดรับภาพชัดซึ่งลักษณะดังกล่าว เป็นเกณฑ์การพิจารณาเพื่อการส่งต่อผู้ป่วย อย่างไรก็ตามค่า

ความไวในการคัดกรอง DR เท่ากับ 0.9 แสดงว่าผู้ป่วยที่ควรส่งต่อเกือบทั้งหมดได้รับการส่งต่อให้จักษุแพทย์เฉพาะทางรักษาต่อไป

จากการวิเคราะห์กลุ่มย่อย พบว่าค่าความไวและค่าความจำเพาะในการคัดกรอง DR ของพยาบาลที่ได้อ่านภาพจากทางลับจากการฝึกอบรมสูงกว่ากลุ่มพยาบาลที่ไม่ได้อ่านภาพถ่ายจดota ดังนั้นผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนหรือหัวหน้างานควรสนับสนุนให้พยาบาลมีการอ่านภาพถ่ายจดota ของผู้ป่วยเบ้าหวานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อเป็นการฝึกทักษะและความชำนาญในการคัดกรอง DR นอกจากนี้พบว่าค่าความไวและความจำเพาะในการคัดกรอง DR ของกลุ่มพยาบาลที่ได้รับการฝึกอบรม 3 ครั้งสูงกว่ากลุ่มพยาบาลที่ได้รับการฝึกอบรมเพียงครั้งเดียวแสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องเป็นการเพิ่มพูนทักษะและความชำนาญในการอ่านภาพถ่ายจดota ให้การคัดกรอง DR มีประสิทธิผลสูงขึ้นการฝึกอบรมต่อเนื่องทาง website เป็นอีกทางเลือกหนึ่งเพื่อให้พยาบาลสามารถฝึกฝนการอ่านภาพด้วยตนเองแบบ online ได้

นอกจากความรุนแรงของ DR และการบวมของจุดรับภาพที่มีผลต่อการพิจารณาส่งต่อผู้ป่วยแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการส่งต่อผู้ป่วย เช่น ระดับน้ำตาลในกระแสเลือด และภาวะแทรกซ้อนในระบบอื่น ที่เกิดจากเบ้าหวาน เป็นต้น โดยทั่วไป จักษุแพทย์จะประเมินผู้ป่วยเบ้าหวานทั้งร่างกายไม่ได้ประเมินเฉพาะพยาธิสภาพที่จดotaของผู้ป่วยเท่านั้น ต้องมีการดูข้อมูลทั่วไปและประวัติการเจ็บป่วยอื่นร่วมด้วย แต่การศึกษาระบบนี้ ผู้วิจัยได้ปิดบังข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยเพื่อป้องกันการมีคดี (bias) ใน การอ่านภาพถ่ายจดotaของจักษุแพทย์และพยาบาล

งานวิจัยนี้มีจุดแข็งที่มีการพิจารณาการใช้ cluster effect ในการคำนวณขนาดตัวอย่างทำให้มีจำนวนขนาด

ตัวอย่างเพียงพอและตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนประชากรที่ดีได้ โดยการพิจารณา ผลกระทบของข้อมูลการอ่านภาพจดotaหลายภาพที่ได้จากการอ่านภาพของบุคลากรคนเดียวกันซึ่งเรียกว่า cluster effect ผลจากการอ่านภาพของคนเดียวกัน อาจมีลักษณะที่เหมือนกันและแต่ละคนอาจมีรูปแบบการอ่านภาพที่ไม่เหมือนกัน ทำให้ผลจากการอ่านภาพแต่ละภาพไม่เป็นอิสระต่อกัน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้มีการปรับ cluster effect ในการคำนวณขนาดตัวอย่างและการวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งข้อมูลในงานวิจัยนี้ยังเป็นข้อมูลสะสมท่อนสถานการณ์จริงที่พยาบาลบางคนไม่ได้อ่านภาพจดotaของผู้ป่วยเบ้าหวานหลังจากการฝึกอบรมและข้อมูลไม่มีการสูญหาย จึงทำให้ผลการศึกษาถูกต้องแม่นยำมากขึ้น

สรุป

การศึกษาวิจัยนี้พยาบาลในโรงพยาบาลชุมชนจังหวัดขอนแก่นสามารถคัดกรอง DR ในผู้ป่วยเบ้าหวานได้ดี แต่อย่างไรก็ตามผู้บริหารโรงพยาบาลควรส่งเสริมพยาบาลให้มีการอบรมต่อเนื่องและปฏิบัติงานจริงหลังการอบรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มทักษะและความชำนาญในการคัดกรอง DR ให้มีความไวและความจำเพาะสูงขึ้น สามารถช่วยจักษุแพทย์ในการคัดกรอง DR ได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนจักษุแพทย์น้อย และส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจังหวัดยังไม่มีจักษุแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชน ดังนั้นพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชนที่รับผิดชอบผู้ป่วยเบ้าหวานสามารถช่วยจักษุแพทย์ในการคัดกรอง DR ได้ทำให้ผู้ป่วยเบ้าหวานที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลได้รับการตรวจคัดกรองและการรักษา DR ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นไม่ลุกตามจนเป็น DR ระยะรุนแรงซึ่งอาจทำให้ผู้ป่วยต้องสูญเสียการมองเห็นอย่างถาวรได้

เอกสารอ้างอิง

1. Singer DE, Schachat A, Nathan DM, Patz A, Kahn R, Aiello LM, et al. American college of physicians, american diabetes association and american academy of ophthalmology. screening guidelines for diabetic retinopathy. Ann Intern Med 1992;116:683-5.
2. Fong DS, Aiello L, Gardner TW, King GL, Blankenship G, Cavallerano JD, Harris EL, Sherman SH, et al. Retinopathy in diabetes. Diabetes Care 2004;27:84-7.
3. Harris EL, Sherman SH, Georgopoulos A. Black-white difference in risk of developing retinopathy among individuals with type 2 diabetes. Diabetic care 1999;22:779-83.
4. Varma R, Torres M, Pena F, Klein R, Azen SP. Prevalence of diabetic retinopathy in adult Latinos: The Los Angeles Latino Eye Study. Ophthalmology 2004;111:1298-306.
5. Schoenfeld ER, Grecac JM, Wu SY, Leske MC. Patterns of adherence to diabetes vision care guidelines: baseline findings

- from the diabetic retinopathy awareness program. *Ophthalmology* 2001;108:563-71.
6. Wang F, Javitt JC. Eye care for elderly Americans with diabetes mellitus: failure to meet current guidelines. *Ophthalmology* 1996;103:1744-50.
 7. Bursell SE, Cavallerano JD, Cavallerano AA, Clermont AC, Birkmire-Peters D, Aiello LP, Aiello LM. Stereo non-mydratic digital-video color retinal imaging compared with Early Treatment Diabetic Retinopathy Study seven standard field 35-mm stereo color photos for determining level of diabetic retinopathy. *Ophthalmology* 2001;108:572-85.
 8. Cavallerano AA, Cavallerano JD, Katalinic P, Tolson AM, Aiello LP, Aiello LM. Use of joslin vision network digital-video nonmydriatic retinal imaging to assess diabetic retinopathy in a clinical program. *Retina* 2003;23:215-23.
 9. Ruamviboonsuk P, Teerasuwanajak K, Tiensuwan M, Yuttitham K. Interobserver agreement in the interpretation of single-field digital fundus images for diabetic retinopathy screening. *Ophthalmology* 2006;113:826-32.
 10. Makuch R. Textbook approach to sample size estimation in the design of clinical trial-a review. *Stat Med*, 1985.
 11. Paul SL, Stanley L. Textbook sampling of population: methods and application, fourth edition. New York: John Wiley & Sons, 2008.
 12. Wilkinson CP, Ferris FL, Klein RE, Lee PP, Agardh CD, Davis M, et al. Proposed international clinical retinopathy and diabetic macular edema disease severity scales. *Ophthalmology* 2003;110:1677-82.
 13. Chew EY. A simplified diabetic retinopathy scale. *Ophthalmology* 2003;110:1675-6.
 14. Altman DG, Bland JM. Statistics notes: diagnostic test 1: sensitivity and specificity. *Br Med J* 1994;308:1552.
 15. Altman DG, Bland JM. Statistics notes: diagnostic test 2: predictive values. *Br Med J* 1994;309:102.
 16. Altman DG, Bland JM. Statistics notes: diagnostic test 3: receiver operating characteristic plots. *Br Med J* 1994;309:188.
 17. Deeks JJ, Altman DG. Statistics notes: diagnostic test 4: likelihood ratios. *Br Med J* 2004;339:168-9.
 18. Furukawa TA, Guyatt GH. Sources of bias in diagnostic accuracy studies and the diagnostic process. *CMAJ* 2006;174:481-2.
 19. Grimes DA, Schulz KF. Epidemiology 3: refining clinical diagnosis with likelihood ratios. *Lancet* 2005;365:1500-5.